

[Finansministeren.]

Ærede Medlem er i Stand til at anvise aførende Omraader inden for Statens Forvaltning, hvor man kan gaa bort fra Løsningen af Opgaverne paa den Maade, som det sker nu. Det kunde være ganske interessant, hvis det ærede Medlem vilde nævne Opgaver af væsentlig Betydning for hele dette Spørgsmaal.

Til det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen skal jeg sige, at det lyder naturligvis flot, naar det ærede Medlem siger: Hvorfor giver man nu ikke 13 Mill. Kr., hvorfor nøjes man med 11 Millioner? Herregud, det er jo dog kun 2 Millioner, og hvad Rolle spiller det! Nej naturligvis, naar man den ene Dag fra Det konservative Folkepartis Side mener, at Staten kan gaa over i Nationalbanken og laane 27 Mill. Kr. og dele ud til Skatteyderne som Tilbagebetaling af Skat, saa spiller det i Sammenligning dermed ikke nogen stor Rolle, om man her skulde betale 2 Mill. Kr. mere ud, end man synes at man med Rimelighed kan komme igennem med og med Tjenestemændenes egen Tilslutning er i Stand til at komme igennem med. Jeg haaber, at den samme Largehed ogsaa vil gøre sig gældende fra det ærede konservative Folkepartis Side den anden Vej, naar vi nu om lidt skal til at tale om at udskrive Dækning for de Udgifter, der her er Tale om. Jeg forstaaer, at saa er der heller ingen Vanskeligheder fra de Herrers Side.

Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at det, der sker, er, at Regeringen med denne Nivellering forfusker det Princip, der er nedlagt i Lønningsloven. Nej, det er aldeles ikke Tilfældet. Vi ønsker ikke paa nogen Maade at gribe ind i dette Princip eller forfuske det, men Loven er nu engang lavet paa den Maade, at der er den stille Zone, og naar man opererer inden for denne stille Zone, er man uden for Systemet; det vil jeg hævde. Saa længe Loven bestaar med den Formulering, den har, er man i denne Zone uden for Systemet. Beslutninger, der træffes inden for dette Omraade, er Beslutninger, der træffes ud fra almindelige Billighedshensyn, ud fra Hensyn til Vilkaarene i den øvrige Befolkning og for Statens Finanser, ud fra en samlet Vurdering af disse Forhold. Ved at gennemføre Ordningen paa den Maade, som det sker her, og som man fra de fleste Sider erkender er rigtig, ved at give et ekstra Tillæg, bryder man paa ingen Maade selve det Princip, der er nedlagt i Loven, for saa vidt de lovhjemlede Tillæg, den lovhjemlede Lønning angaar.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fandt det urimeligt og forargeligt, at man her yder Tjenestemændene et saadant Tillæg — og det til Trods for, som jeg allerede har understreget det, at den Prisstigning, som man ønsker afbødet, netop i stor Udstrækning er kommet Landbruget til gode. Jeg synes, det ærede Medlem lidt nøjere burde følge den Linie og den Optræden, som Tjenestemændene har fulgt igennem disse Aar. Hvis han gjorde det, vilde han forstaa, at de Udtalelser, som han her har fremsat, betyder, at han giver Tjenestemændene Skam til Tak for den Holdning, som de har indtaget. Det ærede Medlem maa erindre, at i Aarene forud for i Fjor, hvor man første Gang meldte sig med Krav om nu at faa nogen Regulering i Forhold til Priserne, havde Tjenestemændene, til Trods for at man var inde i den stille Zone, holdt sig tilbage netop af Hensyn til de særlige Vanskeligheder, der i denne Periode var for Landbruget, og samtidig har de jo, efterhaanden som Priserne stadig er steget, efterhaanden som Vilkaarene har bedret sig for Landbruget, vist en imødekommende og forstaaende Holdning og har jo baade i Fjor og i Aar sluttet sig til Ordninger, som paa ingen Maade giver dem den fulde Regulering.

Saa meldte jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard sig. Jeg forstaaer, at det er saadan en Slags Tvangstanke, det ærede Medlem har, at naar disse Forhold er under Forhandling, skal han tilbage til Perioden fra Madsen-Mygdals Tid og Tiden derefter. De samme Tal og ganske de samme Bemærkninger, som her blev fremsat, fremsatte det ærede Medlem ogsaa i Fjor. At det ærede Medlem søgte tilbage til den Madsen-Mygdalske Epoke, forstaaer jeg meget godt, det er nu engang den eneste Heltebedrift, Det konservative Folkeparti har udført i vor politiske Historie, at man skilte os af med den Regering, vi havde dengang. Men naar det ærede Medlem saa samtidig peger paa, at Socialdemokratiet — som det skete med fuld Ret og stærkt — angreb den Lønpolitik, som blev ført under den Madsen-Mygdalske Regering, og som det ærede Medlem jo selv var i høj Grad deltagende i, naar det ærede Medlem henviser dertil og siger, at nu har Socialdemokratiet fuldstændig accepteret de Vilkaar, der dengang blev fulgt, ved at opretholde den stille Zone, saa er det jo ikke rigtigt. Forholdet er det, at den Lønreform, som blev gennemført i 1931 og gennemført ikke i Kraft af et Diktat fra Landstinget, blev gennemført i Henhold til